Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5026
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

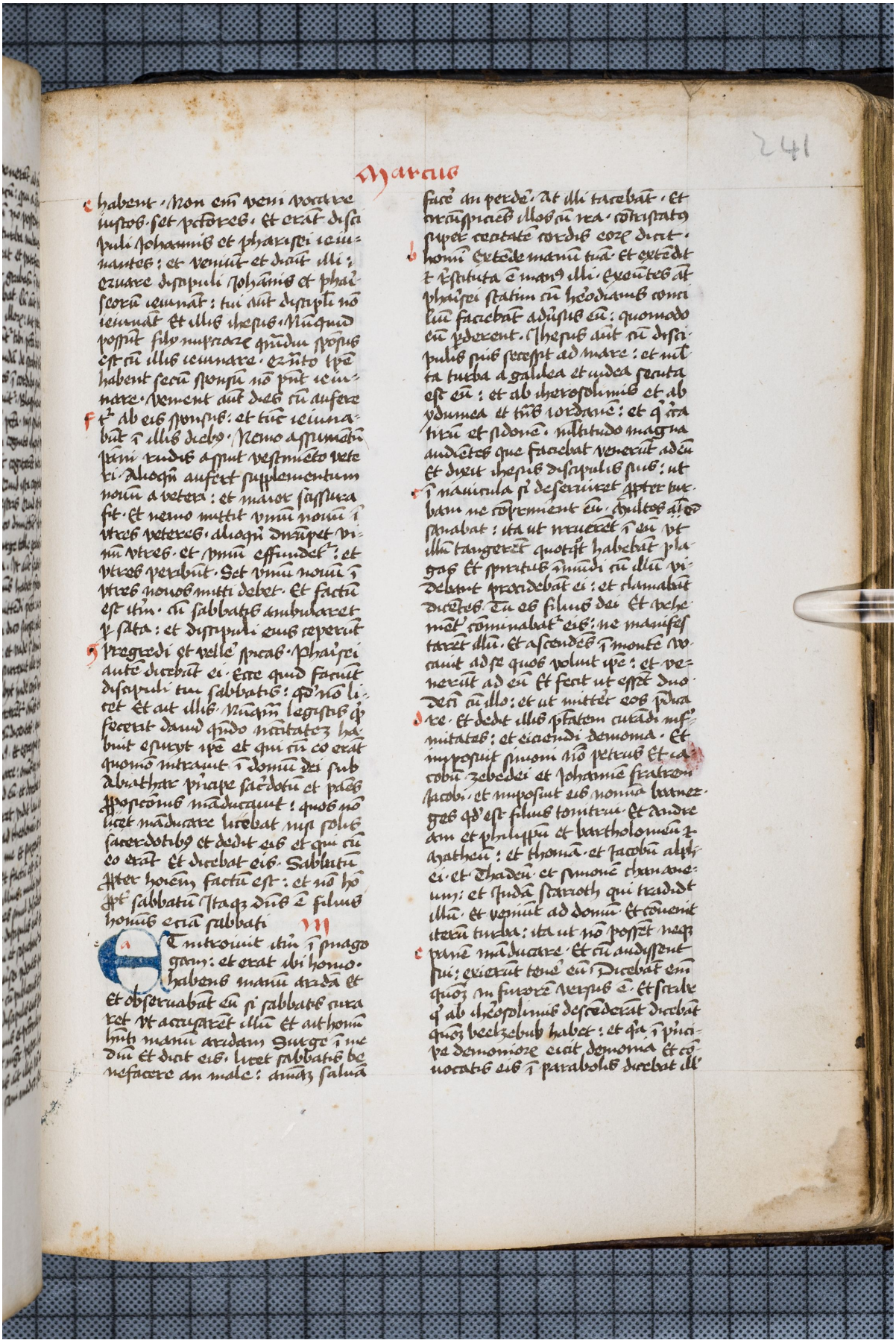

241

Marcus

habent. Non em̄ veni vocare
iustos. sed peccatores. Et erat dis
cipuli Johannis et phariseī ieu
nantes: et veniūt et dicūt illi:
Cur discipuli Johānis et phā
seorū ieunāt: tui aūt discipuli nō
ieunāt. Et ihesus. Nūquid
possūt filii nupciarū quādiu sponsus
est cū illis ieunare. Quāto tpe
habent sponsū nō possūt ieu
nare. Venient aūt dies cū auferet
fr ab eis sponsū: et tūc ieiuna
bunt i illis diebus. Nemo assumēti
tū rudis a pānū vestimēto vete
ri. Alioquī auferet supplementum
nouū a veteri: et maior scissura
fit. Et nemo mittit vinū nouū i
utres veteres. alioquī rumpet vi
nū utres. et vinū effundet: et
utres perdūt. Sed vinū nouū i
utres nouos mitti debet. Et factū
est ut. cū sabbatis ambularet
p sata: et discipuli eius ceperūt
g vellere spicas. Phariseī
aūt dicebāt ei. Ecce quid faciūt
discipuli tui sabbatis: qd nō li
cet. Et aūt illis. Nūquā legistis q̄d
fecerit dauid quādo necessitatē ha
buit esurit ipe et qui cū eo erat
quomō introiuit i domū dei sub
abiathar pncipe sacerdotū et pānes
propositionis manducauit: quos nō
licet manducare nisi solū
sacerdotibus et dedit eis et qui cū
eo erat. Et dicebat eis. Sabbatū
pter hoīem factū est: et nō ho
pter sabbatū. Itaq̄ dñs est filius
hominis etiā sabbati. VI

Et introiuit ut i synago
gam: et erat ibi homo
habens manū aridā. Et
et observabant eū si sabbatis cura
ret vt accusarēt illū. Et ait hoīi
huic manū habenti aridam. Surge i me
dium. Et dicit eis. Licet sabbatis be
nefacere an male: animā salua
facere an perdere. At illi tacebāt. Et
circūspiciēs illos cū ira. cōtristatus
super cecitate cordis eoz dicit
homi. Extende manū tuā. Et extēdit
et restituta est manus illi. Exeuntes at
phariseī statim cū hērodianis consi
lium faciebāt aduersus eū: quomodo
eū perderent. Ihesus aūt cū discī
pulis suis secessit ad mare: et mul
ta turba a galilea et iudea secuta
est eū: et ab hierosolymis et ab
idumea et trans iordanē: et q̄ circa
tyrū et sidonē. multitudo magna
audiētes que faciebat venerūt ad eū
Et dixit ihesus discipulis suis: ut
g nauicula sibi deserviret pter tur
bam ne cōprimerent eū. Multos enim sa
nabat: ita ut irruerent in eū vt
illū tangerent quotquot habebāt pla
gas. Et spiritus immūdi cū illū vi
debant prosternebāt ei: et clamabāt
dicētes. Tu es filius dei. Et vehe
menter cōminabat eis: ne manifes
tarent illū. Et ascendēs in montē vo
cauit ad se quos voluit ipe: et ve
nerūt ad eū. Et fecit ut essent duo
decim cū illo: et ut mittēt eos prae
dicare. Et dedit illis potestatem curandi infir
mitates: et eiciendi demonia. Et
imposuit symoni nomen petrum. Et ia
cobum zebedei. et Johannē fratrem
iacobi. et imposuit eis nomina boanerges
qd est filius tonitrui. Et andre
am et philippum et bartholomeum et
matheum: et thomā. et iacobum alphei
ei. et thadeum. et symonē chananeum
et iudā scarioth qui tradidit
illum. Et veniūt ad domum. Et cōueniūt
iterū turba: ita ut nō posset neq̄
panem manducare. Et cū audissent
sui: exierūt tenere eum. Dicebāt enim
quoniam furore versus est. Et scribe
q̄ ab hierosolymis descenderāt dicebat
quoniam beelzebub habet: et q̄ in p̄nci
pe demoniorū eicit demonia. Et cō
vocatis eis in parabolis dicebat illi